

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΛΕΜΠΑΣ
14139



ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΛΕΜΠΑΣ

«ΜΕΤΑΞΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΠΙΟΥ - Terra Lemba»

1. ΓΕΝΙΚΑ

Η Κοινότητα της Λέμπας και η ζωή των κατοίκων της ανέκαθεν ήταν συνυφασμένη με την γη-χώμα (TERRA). Τόσο τα ευρήματα στον Αρχαιολογικό Οικισμό της Λέμπας (οικίες από πλίνθο, κεραμικά αγγεία κτλ), όσο η ύπαρξη εργαστηρίων και σχολών κεραμικής στην περιοχή ήδη από τον Μεσαίωνα, μαρτυρούν τον δεσμό αυτής της περιοχής με την γη και το φυσικό στοιχείο που την περιβάλλει.

2. ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ

Η κεντρική μας ιδέα βασίστηκε 1. Σε αυτό τον δεσμό που είχε διαχρονικά η περιοχή με την γη-χώμα και 2. Στην μορφολογία του αστικού ιστού, στο οποίο καλούμαστε να εντάξουμε την πρότασή μας, καθώς και στην σχέση κενού και πλήρες που παρατηρείται σε αυτόν.

Αυτά τα δύο στοιχεία και η μεταξύ τους αλληλεπίδραση ήταν η βάση για την δημιουργία ενός συγκροτήματος, το οποίο δεν ορίζεται αυστηρά ως ένα κτίριο αλλά ως ένα χωρικό σύνολο με αποσπασματικό χαρακτήρα, όπου τα όρια ανάμεσα σε τοπίο και εσωτερικό χώρο είναι λιγότερο σαφή («οικισμός» μέσα στον οικισμό).

Όπως το χώμα-γη έχει την ιδιότητα να μεταβάλλεται, να μεταμορφώνεται, να πλάθεται και να αναπλάθεται έτσι και η πρότασή μας χαρακτηρίζεται από έννοιες όπως 1. Η «πλαστικότητα» (χώροι που πλάθονται, εμφανίζονται και ορίζονται μέσα από τα υλικά τους), 2. Η «αναδίπλωση-μεταβλητότητα» (οι υπαίθριοι χώροι μεταβάλλονται σε οροφές κτιρίων και αντίστροφα), 3. Η «ασάφεια» (τι ορίζεται εσωτερικός χώρος και τι όχι), και 4. Η «ευελιξία» (χώροι με πολλές δυναμικές χρήσης).

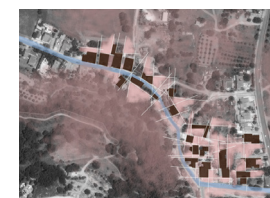
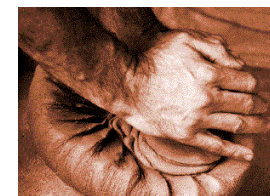
Τα χρώματα, οι υφές και οι αρχιτεκτονικοί χειρισμοί συνθέτουν μια ήπια επέμβαση που σαν σύνολο εντάσσεται στο τοπίο και γίνεται ένα με αυτό.

Τέλος το κενό και πλήρες παίζει καταλυτικό ρόλο στην σύνθεση αφού στο οριζόντιο επίπεδο ορίζει τι αποτελεί εσωτερικό χώρο και τι υπαίθριο ακολουθώντας σε

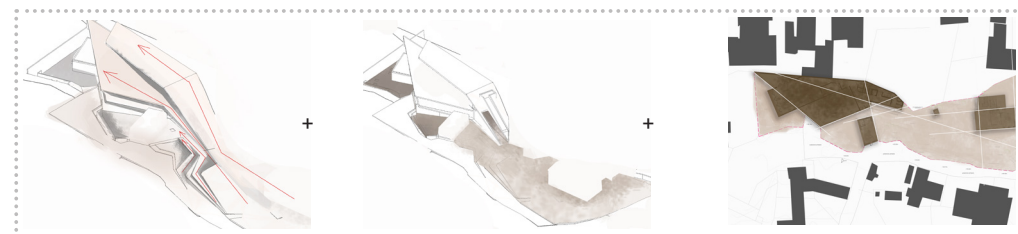
αναλογία και μορφή την σύσταση του υφιστάμενου αστικού ιστού (μη ορθολογικός άξονας) (βλ. 1. Επεξήγηση Κεντρικής Ιδέας / Διάγραμματα), ενώ στον κάθετο ορίζει τα ανοίγματα και τις συμπαγής επιφάνειες που δημιουργούν εσωτερικά αίθρια, αυλές ή φωταγωγούς (βλ. 1. Διάγραμματα).



- ΟΙΚΙΣΜΟΣ ΛΕΜΠΑΣ
- ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ
- ΑΣΤΙΚΟΣ ΙΣΤΟΣ / ΑΣΑΦΕΙΑ
- ΓΗ / ΠΗΛΟΣ
- ΠΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑ
- ΤΟΠΙΟ
- ΚΕΝΟ ΠΛΗΡΕΣ

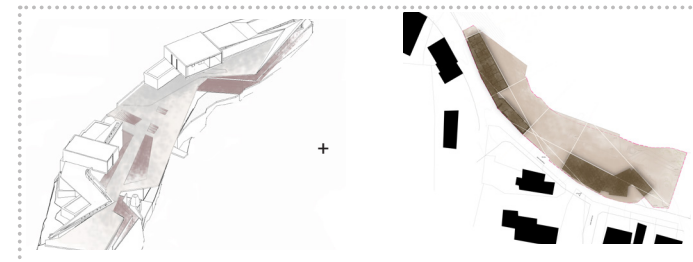


ΠΕΡΙΟΧΗ Α



ΠΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑ - ΚΕΝΟ ΠΛΗΡΕΣ

ΠΕΡΙΟΧΗ Β



1. Επεξήγηση Κεντρικής Ιδέας - Διαγράμματα.

3. ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Η πρόταση μας ορίζεται από την περιοχή Α και περιοχή Β, όπου γίνεται σαφής διαχωρισμός των εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων (περιοχή Α) από την περιοχή διαμονής των φιλοξενούμενων του Κέντρου (περιοχή Β) (βλ. 2. Γενικό Χωροταξικό - Περιοχή Α+Β).

Αυτός ο διαχωρισμός των χρήσεων έγινε κυρίως λόγω της αμεσότητας που παρουσιάζει η περιοχή Α με το κέντρο του οικισμού, την πλατεία και το Αρχαιολογικό Ερευνητικό Κέντρο, καθώς και λόγω της ύπαρξης των γλυπτών-έργων τέχνης, που παραμένουν ως αναφορά στο Κολέγιο Τέχνης και στον Στας Παράσκου. Επιπρόσθετα η επιλογή όλων των χώρων διαμονής στην περιοχή Β, κρίθηκε ορθότερη, λόγω της ιδιωτικότητας που παρουσιάζει το συγκεκριμένο τεμάχιο και της ηρεμίας που προσδίδει η αμεσότητα του με την φύση της κοίτης του ποταμού.

3.1.ΧΩΡΟΘΕΤΗΣΗ

ΠΕΡΙΟΧΗ Α

Όπως προαναφέρθηκε κύριος στόχος της πρότασης μας δεν ήταν η δημιουργία ενός κτιρίου το οποίο να εσωκλείνει τις διάφορες χρήσεις, αλλά η σύνθεση μιας ήπιας ανάπτυξης που σαν σύνολο ορίζει τον χώρο. Με το σκεπτικό αυτό στη περιοχή Α δημιουργήσαμε μια κεντρική πλατεία που αναδιπλωμένη μεταβάλλεται και ορίζει τα υπόλοιπα «κτίρια» που αναπτύσσονται γύρω της. Η πλατεία αυτή εκτός από μεταβατικός χώρος μεταξύ του δρόμου και των υπολοίπων κτιρίων θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί και ως χώρους περιοδικών εκθέσεων ή ανάλογων εκδηλώσεων. (βλ. 3. Πλατεία - Υπαίθριος Χώρος)

Στο ΚΤΙΡΙΟ 6 και σε αμεσότητα με την πλατεία χωροθετείται το Κέντρο Διοίκησης και Υποδοχής προκειμένου να υπάρχει η άμεση σύνδεση τόσο με τις προσβάσεις στο χώρο, όσο και με τις υπόλοιπες χρήσεις που αναπτύσσονται στα Βόρεια. Το διατηρητέο Κτίριο παραμένει στην αρχική του μορφή και αναδεικνύεται, δημιουργώντας ένα ενδιαφέρον φόντο για την Πλατεία, ενώ οι βοηθητικές του χρήσεις τοποθετούνται στο πίσω μέρος σε μία σύγχρονη προσθήκη.

Το μικρό κτίριο στα Ανατολικά της πλατείας (ΚΤΙΡΙΟ 7) στην πρόταση μας λειτουργεί ως «σημείο πληροφόρησης», όπου μέσα εσωκλείεται μικρή έκθεση-πληροφορίες που θα ενημερώνουν τον επισκέπτη για την ιστορία του οικισμού της Λέμπας, αλλά και ειδικότερα για το Κολέγιο Τέχνης (Στας Παράσκου) και την δραστηριότητα του διαμέσου του χρόνου. Γύρω από το «σημείο πληροφόρησης», στον υπαίθριο χώρο



2. Γενικό Χωροταξικό - Περιοχή Α + Β



3. Πλατεία - Υπαιθριος Χώρος - Εκδηλώσεις

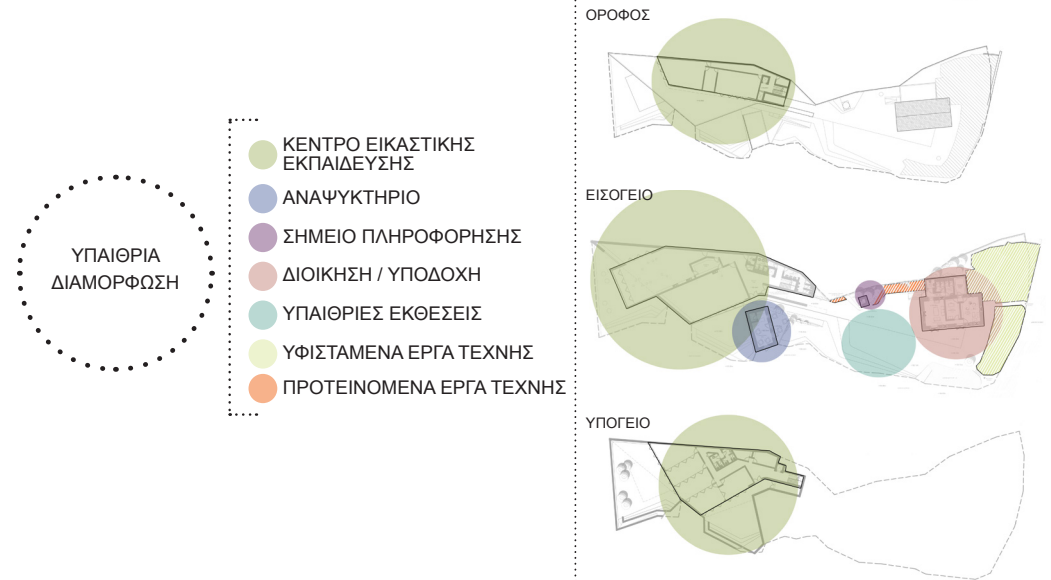
που αναπτύσσεται κατά μήκος του Ανατολικού συνόρου (όπου δεν το καταλαμβάνουν κτίρια), νέα έργα τέχνης θα μπορούν να δημιουργηθούν από τους σπουδαστές του Κέντρου, συνεχίζοντας της παράδοση του Κολεγίου και ενισχύοντας τον διαδραστικό χαρακτήρα που θα μπορούσε να έχει η εκπαίδευση σε αυτό.

Στα Βόρεια, το επίπεδο της Πλατείας μεταβαλλόμενο διαμορφώνεται σε ένα τριώροφο κτίριο με κενά και πλήρη, που πότε αναπτύσσονται κάθετα και πότε οριζόντια. Σε αυτό χωροθετούνται τα εργαστήρια ζωγραφικής και κεραμικής σε ισόγειο και όροφο, μαζί με τις βοηθητικές τους χρήσεις, και τα εργαστήρια των καλλιτεχνών στο ημιυπόγειο (μεγαλύτερη ιδιωτικότητα). Οι δυο μεγάλες αυλές που δημιουργούνται στο ημιυπόγειο, σε αμεσότητα με τα εργαστήρια των καλλιτεχνών, ενισχύουν την λειτουργία τους, ενώ μπορούν να λειτουργήσουν παράλληλα και ως δυο πολυδύναμοι χώροι έκθεσης, μάθησης και δημιουργίας.

Τέλος στο ΚΤΙΡΙΟ 2, στην ίδια περιοχή, και σε αμεσότητα τόσο με το Κέντρο Εκπαίδευσης (αίθουσες διδασκαλίας-εκθεσιακοί χώροι), όσο και με την Πλατεία (προσβάσεις-εκθέσεις) και το Διοικητικό Κέντρο, χωροθετείται ένα μικρό αναψυκτήριο, που θα μπορούσε να εξυπηρετήσει τις ανάγκες του Κέντρου σε καθημερινή βάση, αλλά και σε περιόδους εκθέσεων ή άλλων πολιτιστικών δραστηριοτήτων. Λόγο της αμεσότητας του με τον δημόσιο δρόμο και την απρόσκοπτη πρόσβαση σε αυτό από όλους τους χώρους θα μπορούσε να λειτουργήσει τόσο εντός των

πλαίσιων λειτουργίας του Κέντρου εκπαίδευσης όσο και ανεξάρτητα, για ντόπιους και περαστικούς, χωρίς να παρεμποδίζονται η δραστηριότητες του Κέντρου. Στα Νότια του και σε αμεσότητα με την Πλατεία, αναπτύσσεται σε δυο επίπεδα μικρός υπαίθριος χώρος εστίασης που ενισχύει την λειτουργία του.

ΚΤΗΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ Α



ΠΕΡΙΟΧΗ Β

Η περιοχή Β αποτελείται αποκλειστικά από χώρους διαμονής και φιλοξενίας των επισκεπτών του Κέντρου Εκπαίδευσης.

Όπως και στην περιοχή Α έτσι και εδώ, δεν δημιουργείται ένα ενιαίο κτιριακό συγκρότημα, αλλά πιο μικρά κτίρια που αναπτύσσονται κλιμακωτά σε τρία επίπεδα. Αυτό προέκυψε κυρίως λόγω των έντονων κλίσεων που παρουσιάζει το τεμάχιο σε κάποια σημεία, αλλά και λόγω της επιθυμίας το ισόγειο να μην «καταληφθεί» από κτιριακές εγκαταστάσεις, αλλά να παραμείνει ένας υπαίθριος χώρος ξεκούρασης και κοινωνικής συνεύρεσης των επισκεπτών, όπου μπορούν να χαλαρώσουν απολαμβάνοντας την θέα και το πράσινο. Επιπρόσθετα αυτός υπαίθριος χώρος επιτρέπει το νοητό διαχωρισμό μεταξύ του χώρου φιλοξενίας μαθητών-καθηγητών από αυτό των καλλιτεχνών-φοιτητών, χωρίς να τους αποκλείει άμεσα, προσφέροντας επιπρόσθετη ευελιξία στο συγκρότημα, σε περιπτώσεις που οι ανάγκες και οι απαιτήσεις του Κέντρου αλλάξουν στο μέλλον.

Στα Νοτιοδυτικά του τεμαχίου και με ξεχωριστή είσοδο από τον δημόσιο δρόμο τοποθετούνται οι ξενώνες φιλοξενίας καλλιτεχνών-φοιτητών που αναπτύσσονται σε τρία επίπεδα. Στο ισόγειο και στον όροφο (ΚΤΙΡΙΟ 4&5 και προεκτάσεις τους) χωροθετούνται οι ξενώνες των φοιτητών και οι κοινόχρηστες χρήσεις τους, ενώ οι ξενώνες των καλλιτεχνών αναπτύσσονται σε δυο επιμέρους κτίρια στο ημιυπόγειο για μεγαλύτερη ιδιωτικότητα. Η πρόσβαση στο ημιυπόγειο μπορεί να επιτευχθεί, τόσο από την ράμπα στα Νοτιοδυτικά (άμεση σύνδεση με κοινόχρηστους χώρους), όσο και από το κέντρο του τεμαχίου (κύρια είσοδος τεμαχίου από δρόμο).

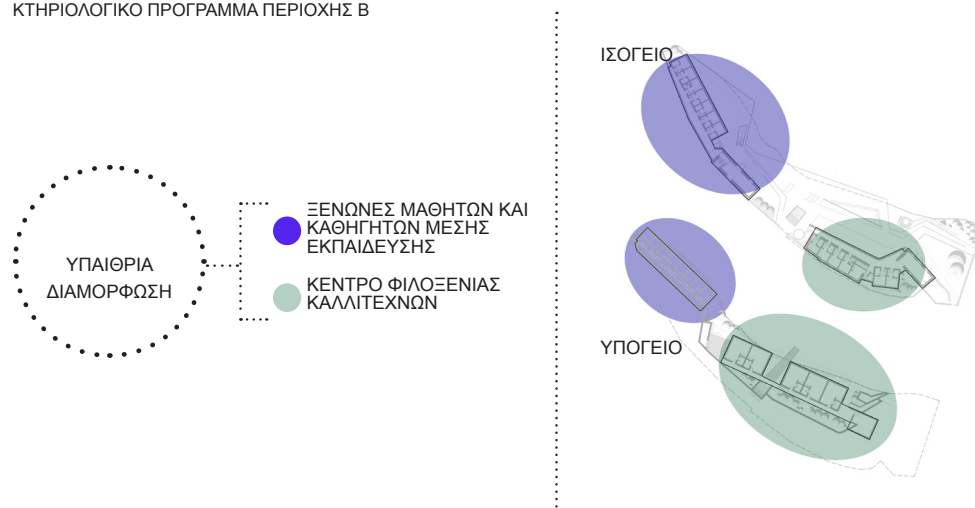
Στην αντίθετη μεριά του τεμαχίου (Νοτιοανατολικά) τοποθετούνται πάλι αναπτυσσόμενοι σε τρία επίπεδα οι ξενώνες μαθητών-καθηγητών μέσης εκπαίδευσης, με μόνη είσοδο-έξοδο την κύρια είσοδο από το κέντρο του τεμαχίου, προκειμένου η πρόσβαση στο χώρο να είναι ελεγχόμενη. Στο ισόγειο (ΚΤΙΡΙΟ 3 και προέκταση) χωροθετούνται κάποιοι ξενώνες και οι κοινόχρηστες χρήσεις, ενώ Νοτιοδυτικά τους διαμορφώνεται μικρός ημιυπαίθριος χώρος, με θέα προς την κοίτη του ποταμού. Οι υπόλοιποι ξενώνες τοποθετούνται στην προέκταση του ΚΤΙΡΙΟΥ 3 στον όροφο, καθώς και στο ημιυπόγειο, κάτω από τον ημιυπαίθριο του ισογείου.

Και στις δυο περιπτώσεις τα κτίρια και οι χώροι είναι τοποθετημένα καταμήκος του Βορειοανατολικού συνόρου (δημόσιος δρόμος) και στραμμένα προς τα Νοτιοδυτικά, δημιουργώντας ένα διακριτό όριο μεταξύ ιδιωτικού και δημόσιου χώρου και επιτρέποντας την δημιουργία στα Νοτιοδυτικά του τεμαχίου μιας ενιαίας γραμμικής «εσωτερικής» αυλής. Αυτός ο χειρισμός προσδίδει εσωστρέφεια και ιδιωτικότητα

στους χώρους του Κέντρου φιλοξενίας, ειδικότερα σε αυτούς που αναπτύσσονται στο ισόγειο, ενώ παράλληλα επιτυγχάνεται η απρόσκοπτη θέα προς την θάλασσα και την κοίτη του ποταμού από όλους σχεδόν τους χώρους.

Τέλος το επίπεδο της αυλής του ισογείου είναι διάτρητο (κενά-πλήρη) προκειμένου να δημιουργεί μικρά αίθρια στο ημιυπόγειο, διαμέσου των οποίων διοχετεύεται κάθετα άπλετο φως και αέρας, χωρίς να αναιρείται η ιδιωτικότητα που επιδιώκεται στο κάτω επίπεδο.

ΚΤΗΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ Β



Περιοχή Β - Αξονομετρικό

3.2.ΠΡΟΣΒΑΣΕΙΣ

ΠΕΡΙΟΧΗ Α

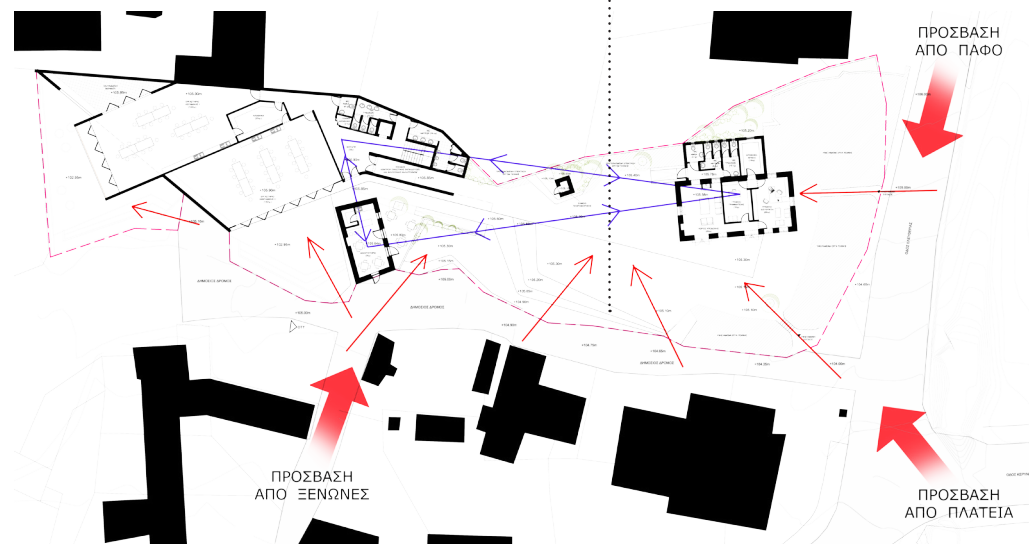
Στην περιοχή Α λόγω του δημόσιου χαρακτήρα της και της πεποίθησης να αποτελέσει πόλο έλξης καλλιτεχνικής δραστηριότητας, που δεν θα περιορίζεται ίσως μόνο στα στενά όρια μιας σχολής ή Κέντρου εκπαίδευσης, αλλά ενός κέντρου πολιτισμού με καλλιτεχνικά δρώμενα πιο διαδραστικού χαρακτήρα, η πρόσβαση σε αυτό είναι απρόσκοπτη και εφικτή τόσο καταμήκος του Δυτικού συνόρου (μέσω της πλατείας του Κέντρου και των δυο ραμπών προς στις ημιυπαίθριες αυλές του ημιυπόγειου), όσο και μέσο της Νότιας πλευράς (δυο υφιστάμενες εισόδους δια μέσου των έργων τέχνης). Με αυτό τον τρόπο επιτυγχάνεται η άμεση και εύκολη σύνδεση της περιοχής Α τόσο με την πλατεία της κοινότητας στα Νότια, όσο και με το Κέντρο Αρχαιολογικών Ερευνών και Κέντρου φιλοξενίας (περιοχή Β) στα Δυτικά. Επιπρόσθετα ο χειρισμός αυτό επιτρέπει την διεξαγωγή εκθέσεων στην κεντρική πλατεία του Κέντρου (ισόγειο), στους χώρους καλλιτεχνών (ημιυπόγειο) και στις αίθουσες κεραμικής (ισόγειο) χωρίς να παρεμποδίζεται η παράλληλη λειτουργία του χώρου ως Κέντρο Εκπαίδευσης, αφού ο κάθε χώρος διαθέτει δική του πρόσβαση, που του επιτρέπει να λειτουργεί ανεξάρτητα αλλά και ως μέρος συνόλου ταυτόχρονα.

ΠΕΡΙΟΧΗ Β

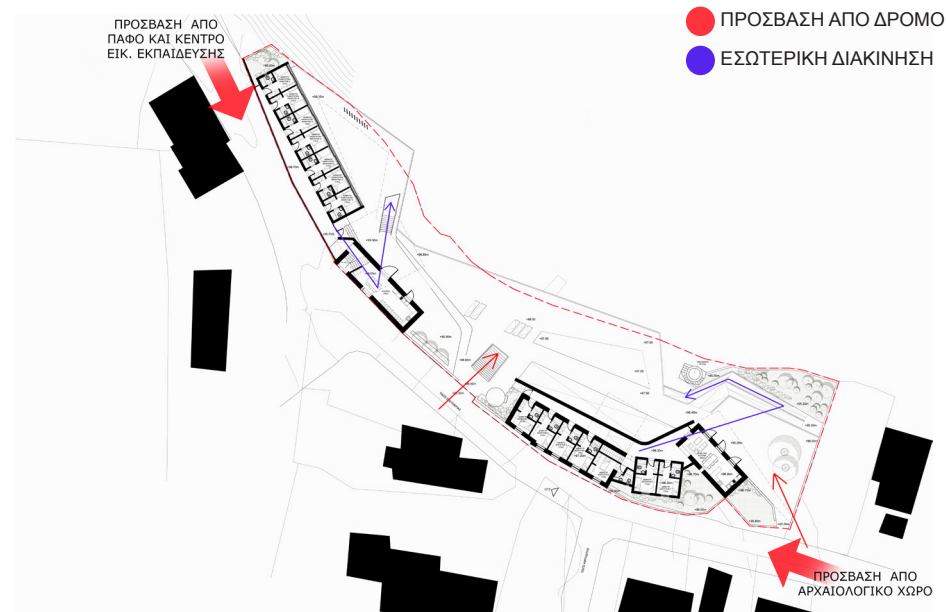
Στην περιοχή Β, λόγω της «ιδιωτικότητας» που πρέπει να ορίζει το Κέντρο Φιλοξενίας η πρόσβαση στην περιοχή μελέτης μπορεί να γίνει ελεγχόμενα από δύο σημεία στα Βορειοανατολικά διαμέσου του Δημόσιου Δρόμου (ΔΙΑΓΡΑΜ. 6). Η επιλογή της θέσης και ο αριθμός των εισόδων έγινε με γνώμονα τον έμμεσο διαχωρισμό του Κέντρου Φιλοξενίας σε δυο περιοχές, την περιοχή φιλοξενίας μαθητών-καθηγητών στα Νοτιοανατολικά και την περιοχή φιλοξενίας καλλιτεχνών-φοιτητών στα Βορειοδυτικά.



ΠΡΟΣΒΑΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΧΗ Α



ΠΡΟΣΒΑΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΧΗ Β



3.3.ΥΛΙΚΑ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

Λόγο του ιδιοκτησιακού καθεστώτος (Τουρκοκυπριακή περιουσία) και τους περιορισμούς που καθορίζονται από τους όρους του διαγωνισμού, όλες οι προσθήκες που γίνονται στην πρόταση είναι αναστρέψιμες κατασκευές που μπορούν να αφαιρεθούν, με εξαίρεση τους πλατειακούς χώρους, τα εξωτερικά δάπεδα-διαμορφώσεις και τους τοίχους αντιστήριξης ή περίφραξης, τα οποία κατασκευάζονται από οπλισμένο σκυρόδεμα ή πέτρα.

Τα υλικά μας μπορούν να διακριθούν σε δυο βασικές κατηγορίες, 1. Τον στατικό φορέα και τις εσωτερικές κατασκευές, τοίχους, δάπεδα κτλ. και 2. Τις εξωτερικές επενδύσεις.

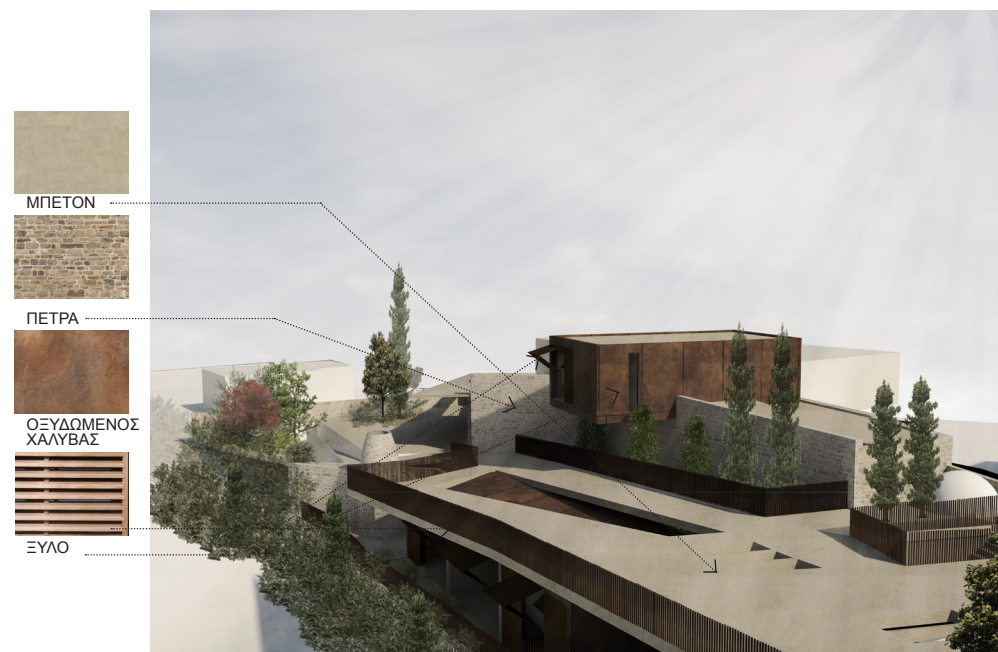
Ο στατικός φορέας, οι διαχωριστικοί τοίχοι και οι επιμέρους κατασκευές θα αποτελούνται εξολοκλήρου από βιομηχανικού τύπου διατομές χάλυβα, ο οποίος θα επενδύεται με ευέλικτα υλικά πλήρωσης, όπως τσιμεντοσανίδες, γυψοσανίδες, γυαλί κτλ. ανάλογα με την θέση και την χρήση. Τόσο ο στατικός φορέας όσο και τα επιμέρους στοιχεία του εξωτερικά θα επενδύονται για λόγους αισθητικής από τέσσερα κύρια υλικά, που η επιλογή τους αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της αρχιτεκτονικής σύνθεσής μας.

Λόγο της ιδιαιτερότητας της περιοχής, τους περιορισμούς που ορίζονται από το Τοπικό Σχέδιο και την ύπαρξη υφιστάμενων κτιρίων στην περιοχή μελέτης τα υλικά επένδυσης που επιλέχθηκαν, αν και μοντέρνα είναι συνυφασμένα με τον χαρακτήρα της περιοχής (χρώματα και υφές) και επιδιώκουν να εκσυγχρονίσουν τις είδη υπάρχουσες κτιριακές εγκαταστάσεις, χωρίς περιττά στοιχεία εντυπωσιασμού, τονίζοντας τα σημαντικά στοιχεία της σύνθεσης, χωρίς να προκαλέσουν υπερβολικές αντιθέσεις στις ήδη αυστηρά συμβατικές μορφές του υφιστάμενου αστικού ιστού.

Πιο συγκεκριμένα ως υλικά της πρότασης μας επιλέξαμε 1. Την τοπική πέτρα, που παραμένει στα υφιστάμενα κτίρια αλλά χρησιμοποιείται και ως επένδυση σε προσθήκες (ίδιο κτίσιμο και τεχνοτροπία), 2. Το μπετόν σε απόχρωσης ώχρας, σε εξωτερικά δάπεδα, διαμορφώσεις πλατειών και αυλών, αλλά και επιλεκτικά σε επιφάνειες κτιρίων και περιμετρικών τοίχων ως επίχρισμα (τσιμεντοκοκινία). 3. Τον οξειδωμένο χάλυβα, ως επένδυση σε όγκους κτιρίων και κιγκλιδώματα, και 4. Ξύλο κατάλληλο για εξωτερική χρήση, που εκτός από τα διατηρητέα κτίρια χρησιμοποιείτε μόνο στα ανοιγόμενα λούβρα που τοποθετούνται στα νέα κτίρια για λόγους σκίασης, ιδιωτικότητας και ασφάλειας, καθώς και στις δυο ξύλινες πλατφόρμες του ημιυπόγειου στην περιοχή B.

Σε όλες τις περιπτώσεις τα υλικά της πρότασης μας επιλέχθηκαν με πρωταρχικό γνώμονα την καλαισθησία και την δυνατότητα τους να ενισχύσουν της ένταξη των νέων κατασκευών στο χώρο. Επιπρόσθετο κριτήριο ήταν η ανθεκτικότητά που αυτά παρουσιάζουν στις καιρικές συνθήκες και η μειωμένη ανάγκη συντήρηση που απαιτούν με το πέρασμα του χρόνου. Τόσο η πέτρα, το μπετόν και ο οξειδωμένος χάλυβας έχουν μηδενική ανάγκη συντήρησης, αφού δεν αλλοιώνονται, ενώ το ξύλο που φθείρεται με την πάροδο του χρόνου χρησιμοποιείτε σε μικρή έκταση και πολύ επιλεγμένα, καθιστώντας της συντήρησή του βιώσιμη και μη επιβλαβή.

Όσο αφορά τις ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις αυτές θα γίνουν σύμφωνα με τα πρότυπα που καθορίζονται από τις διεθνείς συμβάσεις, ενώ για την καλύτερη οργάνωση και έλεγχο τους προνοούνται δυο μεγάλα μηχανοστάσια, τόσο στο ημιυπόγειο της περιοχής A, όσο και σε αυτό της περιοχής B.

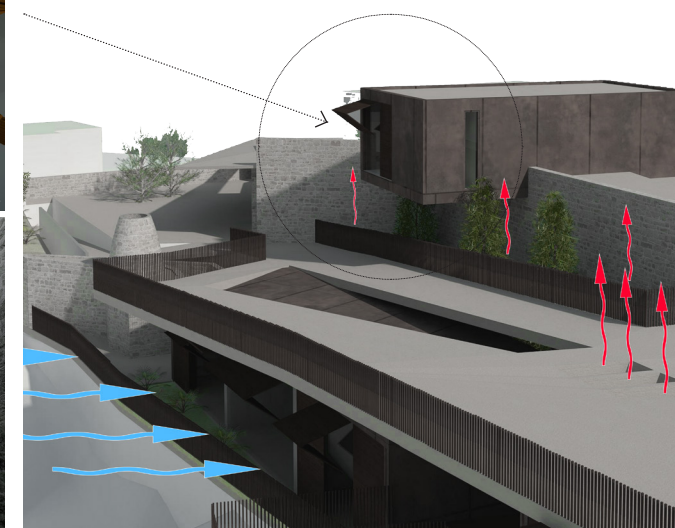
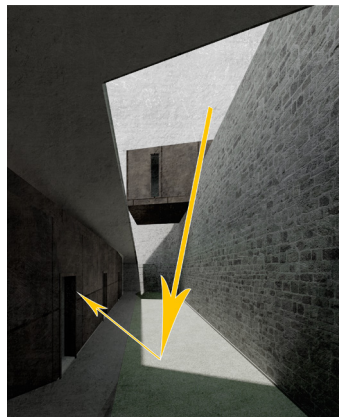
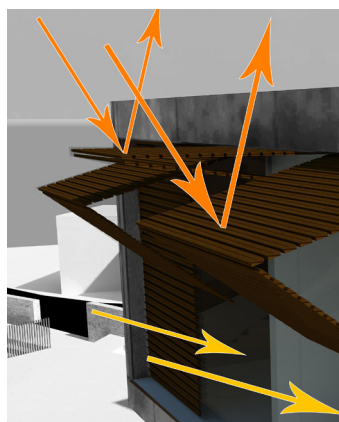
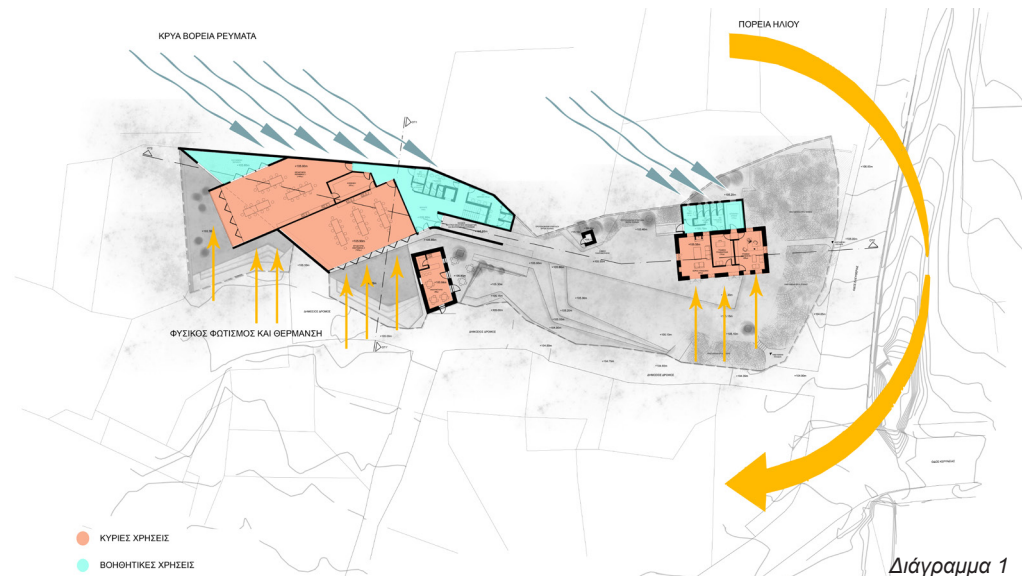


Επεξήγηση Υλικών

3.4. ΒΙΟΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Η μορφή της σύνθεσής μας καθώς και οι επιμέρους αρχιτεκτονικοί χειρισμοί επιλέχθηκαν στρατηγικά προκειμένου τα κτίρια και οι κατασκευές που απαρτίζουν την πρότασή μας να ανταποκρίνονται στις βασικές αρχές ενός βιοκλιματικού, αρχιτεκτονικού σχεδιασμού.

Πέρα από τους τεχνητούς τρόπους με τους οποίους τα κτίρια μπορούν να «οχυρωθούν» από τις καιρικές συνθήκες (θερμοπρόσοψη, θερμομόνωση οροφής κτλ) ο βιοκλιματικός «προσανατολισμός» της πρότασής μας επιτυγχάνεται κυρίως με την 1. «Αποσπασματική» κατανομή των χρήσεων σε επιμέρους συμπαγή κτίρια και όχι ένα ογκώδες και αδιαπέραστο. Αυτό βοήθησε όλοι οι κύριοι χώροι στο εσωτερικό να διαθέτουν εξωτερικά ανοίγματα, απ' όπου πετυχαίνεται ο φυσικός φωτισμός και αερισμός τους, καθώς και η φυσική ψύξη τους το καλοκαίρι, όταν ο καιρός το επιτρέπει. 2. Την στρατηγική χωροθέτηση των χρήσεων ανά κτίριο και κατανομή τους σε ζώνες ανάλογα με τον προσανατολισμό (βοηθητικές χρήσεις και ζώνες κυκλοφορίας στα βόρεια, κύριες χρήσεις νότια, δυτικά και ανατολικά). Αυτό δημιουργεί ένα φυσικό εμπόδιο ενάντια στα ψυχρά βόρεια ρεύματα, ενώ παράλληλα επιτρέπει την διοχέτευση του ευεργετικού χειμερινού ήλιου προς τους κύριους χώρους στα ανατολικά, δυτικά και νότια, μειώνοντας τις απαιτήσεις σε θέρμανση κατά τους χειμερινούς μήνες. (ΔΙΑΓΡΑΜ.1) 3. Την δημιουργία μιας ευέλικτης, διάτρητης κατασκευής στο σύνολό της με πλήρη και κενά η οποία επιτρέπει τον φυσικό φωτισμό των χώρων (μέσω των φωταγωγών), το φυσικό αερισμό και ψύξη (μέσω του συστήματος αεραγωγών που δημιουργείται) ακόμη και αυτών που βρίσκονται στο ημιυπόγειο, χωρίς να χρειάζεται η παρέμβαση τεχνιτών μέσων. (ΔΙΑΓΡΑΜ.2) 4. Την εξωτερική προστασία του κελύφους και καταπροέκταση των εσωτερικών χώρων από τις καιρικές συνθήκες (κρύο, ήλιο, ζέστη) με την χρήση ευέλικτων, ανοιγόμενων λούβρων στα ανοίγματα, τα οποία εμποδίζουν τον ήλιο και την ζέστη το καλοκαίρι να εισέλθει στο εσωτερικό, ενώ αντίθετα τον χειμώνα το επιτρέπουν (ΔΙΑΓΡΑΜ.3) 5. Την τοποθέτηση πράσινου σε στρατηγικά σημεία, προκειμένου να επιτυγχάνεται η φυσική σκίαση και ο δροσισμός των εξωτερικών και εσωτερικών χώρων, ενισχύοντας το αίσθημα ευεξίας των χρηστών.



4. ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ-ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΕΝΤΡΟΥ ΩΣ ΦΥΣΙΚΟΣ ΠΟΛΟΣ

ΕΛΞΗΣ

Εν κατακλείδι παραθέτουμε τις στρατηγικές που ορίζουν την πρόταση μας και αποτελούν την βάση για όλους τους αρχιτεκτονικούς χειρισμούς που επιλέχθηκαν.

1. Ήπια ανάπτυξη σε έκταση και κλίμακα, χωρίς πομπώδες κτίρια και βίαιες παρεμβάσεις στον αστικό ιστό (ο «οικισμός» μέσα στον οικισμό), αλλά την ανάπτυξη των χώρων σε επίπεδα που ακολουθούν τις φυσικές κλίσεις και περικλείουν αυλές, αίθρια και σημεία φυγής.

2. Επιλογή σύγχρονων υλικών που παραπέμπουν στην κεντρική ιδέα (χώμα-terra) και βοηθούν να εξελιχθεί (αναδίπλωση, πλαστικότητα κτλ.), αλλά παράλληλα η υφή και τα χρώματα τους συνάδουν με τον υφιστάμενο αστικό ιστό (γήινες αποχρώσεις) για καλύτερη ένταξη της πρότασης στο δομημένο περιβάλλον που την περικλείει.

3. Άμεση σύνδεση του Κέντρου Εκπαίδευσης με τα σημαντικά τοπία της περιοχής (πλατεία Λέμπας, αρχαιολογικός οικισμός κτλ), αλλά και την πόλη της Πάφου, και την απρόσκοπτη είσοδο προς αυτό από τους κύριους οδικούς άξονες, για εύκολη πρόσβαση από το κοινό.

4. Δημιουργία χώρων που μπορούν να αναγάγουν την λειτουργία του Κέντρου, πέρα από ένα απλό εκπαιδευτικό ίδρυμα, σε ένα χώρο πολιτισμού και κοινωνικής συνεύρεσης, με την δημιουργία ανοιχτών χώρων έκθεσης (κεντρική πλατεία περιοχής Α, αυλές ημιυπόγειου περιοχή Α κτλ.) και δημιουργικής συνεύρεσης σε συνδυασμό με περιορισμένης έκτασης χώρου «αναψυχής» (αναψυκτήριο), που θα λειτουργεί ως επιπρόσθετο στοιχείο έλξης υπερτοπικού χαρακτήρα και θα ενισχύει παράλληλα την κοινωνική συνεύρεση.

5. Δημιουργία χώρων που θα ενισχύουν την βιωσιμότητα του Κέντρου και την ικανότητα αυτοσυντήρησης του, πέρα από το εκπαιδευτικό τμήμα, όπως η λειτουργία του αναψυκτηρίου (ενοικίαση ή ιδίου χρήσης) και η δυνατότητα φιλοξενίας μεγαλύτερης κλίμακας ή ευρύτερης γκάμας πολιτιστικών εκδηλώσεων, αν αυτό είναι επιθυμητό, που θα ανταποκρίνονται σε μεγαλύτερη μερίδα πληθυσμού και θα ενισχύουν την λειτουργία του Κέντρου ως πόλου έλξης.

